Lietas arhīva Nr. 1-0352-18/6
ECLI:LV:RIRT:2018:0413.133035218.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 24.aprīlī

Rīgas rajona tiesas tiesnese K.Evertovska

izskatīja no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja saņemtos administratīvā pārkāpuma materiālus par /pers. A/ (turpmāk – Pārkāpējs), personas kods /personas kods/, dzīvesvieta – /adrese/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2018.gada 11.aprīlī plkst.15.00, Mārupes novadā, /pers. A/ vadīja skolēnu autobusu Volvo 8700, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa ceļu Rīga – Mārupe (Jaunmārupe) P132 no Mārupes puses Jaunmārupes virzienā alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,32 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Protokols sastādīts uz /pers. C/ paskaidrojuma pamata.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu, iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Ar šādām savām darbībām Pārkāpējs izdarīja Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par minēto pārkāpumu 2018.gada 11.aprīlī amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC321907.

Tiesas sēdē Pārkāpējs norādīja, ka saprot par kādu pārkāpumu tiek saukts pie administratīvās atbildības. Protokolā norādītajiem apstākļiem nepiekrīt, savu vainu neatzīst. 2018.gada 11. aprīlī pēc tam, kad bija pabeidzis savus darba pienākumus, ar "Liepājas autobusu parks" autobusu brauca uz kafejnīcu, autobusu novietoja auto stāvvietā. Devās uz kafejnīcu, izdzēra aptuveni 250 ml alkohola. Autobuss stāvēja auto stāvvietā un viņš atradās kafejnīcā, ar autobusu alkohola reibumā nebrauca. Iznākot no kafejnīcas, viņu uzrunāja Ceļu policija un sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu.

Motīvu daļa

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC321907, amatpersonas ziņojuma, personas paskaidrojuma, liecinieku paskaidrojumiem un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā norādītā un pārējiem administratīvās lietas materiāliem to kopumā un saistībā, tiesa atzīst, ka Pārkāpējs ir izdarījis Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu, un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta. Lietā ir šādi pierādījumi.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC321907, no kura izriet, ka Pārkāpējs ar tā saturu ir iepazīstināts, protokola eksemplāru saņēma (3.lapa).

Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB 361202, kur fiksēts, ka 2018.gada 11.aprīlī plkst.15.56 un atkārtoti 2018.gada 11.aprīlī plkst.16.11 Pārkāpējam veikta alkohola koncentrācijas pārbaude izelpotajā gaisā un konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 2,32 promiles (6.lapa).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 7.rotas jaunākā inspektora virsniekvietnieka A.Burmeistera dienesta ziņojums, no kura izriet, ka 2018.gada 11.aprīlī ap plkst.15.50, ieradies notikuma vietā pie DUS "Virši", kurš atrodas ceļa posmā Rīga – Mārupe (Jaunmārupe) pie kustības pārvada pār apvedceļu. Notikuma vietā atradās /pers. C/, kura paskaidroja, ka autobusa Volvo, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītājs, kurš pārvadā skolēnus, ir alkoholisko dzērienu ietekmē. Minētais autobusa vadītājs atradās notikuma vietā un bija manāmi iereibis, un no viņa bija jūtama alkohola smaka. Veicot vadītājam /pers. A/, personas kods /personas kods/, alkohola pārbaudi, tika konstatētas 2,32 promiles alkohola izelpojamā gaisā. No /pers. C/ tika pieņemts paskaidrojums, pēc kura balstoties tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu ietekmē. Viņa klātbūtnes laikā Pārkāpējs nekādus dzērienus nelietoja. Protokola sastādīšanas laikā parādījās vēl viens liecinieks /pers. E/, kurš arī uzrakstīja paskaidrojumu. Kā arī ir vēl viens liecinieks /pers. F/, kurš uz vietas nebija sastopams. Vadītājs visam piekrita un protokolu parakstīja (lietas 5.lapa).

Liecinieces/pers. C/ paskaidrojums, no kura izriet, ka 2018.gada 11.aprīlī plkst.15.00, dodoties no darba vietas, /adrese/, ceļš (Mārupe – Jaunmārupe) no Mazcenu alejas 33, pa ceļam skolēnu autobuss, ar numura zīmi /reģistrācijas numurs/, viņu ar vieglo automašīnu nostūma no ceļa, rupji pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, apdzenot neatļautā vietā un pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, kas dotajā ceļa posmā – krustojumā bija 70 km/h. Pēc incidenta viņa saņēmās un uzbrauca uz ceļa, un sekoja skolēnu autobusam. Nostājoties iepretim autobusam laukumā pie būvmateriālu veikala un pieejot pie autobusa vadītāja, kurš sēdēja pie stūres, konstatēja, ka viņš ir alkohola reibumā (jūtama smaka un agresīvi uzvedās). Zvanīja uz 112, ziņoja par notikušo situāciju. Esošo faktu redzēja cits autobusa šoferis. Reģistratora nav, kas apliecinātu šofera agresīvo braukšanu. Viņas klātbūtnē alkoholu nelietoja un viņa nepazaudēja autobusa šoferi no redzesloka, jo visu laiku bija notikuma vietā. Autobusa šoferis ar Maxima iepirkuma maisiņu staigāja apkārt, bet viņa no sava redzesloka nepazaudēja viņu. Plkst.15.08 sazinoties ar 112 autobusa šoferis izteica draudus, ka izrēķināsies ar viņu, ja ziņos policijai (lietas 14.lapa).

/pers. A/ rakstveida paskaidrojums, no kura izriet, ka braucis pa ielu uz Jaunmārupi, no kreisās puses krustojumā izbrauca mašīna VW Passat VR 196 un izteica pretenzijas, ka viņš nepareizi brauc autobusā. Nesaprot savu vainu, nekādus dzērienus nedzēra un ar mašīnu nebrauca (lietas 15.lapa).

Liecinieka/pers. H/ paskaidrojums, no kura izriet, ka 2018.gada 11.aprīlī plkst.14.30, vadīja savu transportlīdzekli Audi A6, pa Loka ceļu virzienā no Priežu ielas uz Ozola ielu posmā, kur uzstādīta ceļa zīme 30 km. Viņam strauji pietuvojās skolēnu autobuss no aizmugures, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kura ātrums bija virs atļautā, jo sajūta bija tāda, ka būs sadursme. Lai izvairītos no sadursmes, viņš strauji palielināja

ātrumu. Viņa bērni mācās Jaunmārupes pamatskolā un ar šo autobusu atgriežas no skolas. Kad viņš bērniem jautāja, vai autobusa šoferim viss bija kārtībā, tad bērni atbildēja, ka šoferis šodien braucis pa citu maršrutu nekā parasti un esot jocīgi uzvedies, pārsniedzis ātrumu un izlaidis bērnus nevis tur, kur parasti, bet pie svešas mājas. Šoferis esot bijis dusmīgs un neadekvāts (lietas 13.lapa).

Liecinieks/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka ir SIA "Liepājas autobusu parks" pārstāvis. Pie administratīvās atbildības saucamo personu pazīst, /pers. A/ bija autobusa vadītājs SIA "Liepājas autobusu parks". 2018.gada 11.aprīlī plkst.16.30 /pers. I/ ieradās stāvlaukumā "Ezīši", kur atradās Ceļu policija un SIA "Liepājas autobusu parks" autobuss. Uzdevis /pers. A/ jautājumu, vai viņš ir vadījis autobusu alkohola reibumā un viņš atbildēja, ka nav. SIA "Liepājas autobusu parks" ir pieci šoferi un pieci dažādi maršruti. Ar konkrēto autobusu pa konkrēto maršrutu brauc tikai /pers. A/. 2018.gada 11.aprīlī maršruta sākums bija plkst.14.20 no Mārupes skolas uz Jaunmārupi. Maršruta beigas ir Jaunmārupē plkst.15.00.

Noklausījusies paskaidrojumus, liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka ir pamats /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvajā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latvijas APK 243.^{1}pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) ekspertu atzinums, 4) kompetentās institūcijas atzinums, 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, 6) elektroniskie pierādījumi, 7) procesuālās darbības rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, 8) lietiskie pierādījumi.

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC321907, amatpersonas ziņojuma, paskaidrojumiem, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB361202 norādīto, ka personai konstatēta alkohola koncentrācija asinīs – 2,32 promiles, un pārējiem administratīvās lietas materiāliem to kopumā un saistībā, tiesa atzīst, ka persona ir izdarījusi Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ normatīvajos aktos noteiktā kārtībā pārbaudes laikā ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, kas pārsniedz 1,5 promiles. To apstiprina 2018.gada 11.aprīļa transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB361202, alkometra izdrukas, kurās /pers. A/ konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,32 promiles.

Tomēr pastāv strīds par to, vai /pers. A/ vadīja transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē noteiktajā laikā un noteiktajā vietā.

No administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā izriet, ka tas sastādīts uz liecinieces /pers. C/ paskaidrojuma pamata.

/pers. C/ savā paskaidrojumā norādīja, ka dodoties no darba vietas, /adrese/, ceļš (Mārupe – Jaunmārupe) no Mazcenu alejas 33, pa ceļam skolēnu autobuss, ar numura zīmi /reģistrācijas numurs/, viņu ar vieglo automašīnu nostūma no ceļa, rupji pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, apdzenot neatļautā vietā un pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, kas šajā ceļa posmā – krustojumā bija 70 km/h. Pēc incidenta /pers. C/ sekoja skolēnu autobusam. Nostājoties iepretim autobusam laukumā pie būvmateriālu veikala un pieejot pie autobusa vadītāja, kurš sēdēja pie stūres, konstatēja, ka viņš ir alkohola reibumā (jūtama smaka un agresīvi uzvedās). Lieciniece /pers. C/ savā paskaidrojumā, kas sniegts policijai ierodoties notikuma vietā, norādīja, ka viņa nepazaudēja autobusa šoferi no redzesloka, jo visu laiku bija notikuma vietā, kā arī viņas klātbūtnē /pers. A/ alkoholu nelietoja.

Savukārt no /pers. A/ sniegtā paskaidrojuma, kas sniegts policijai notikuma vietā, izriet, ka viņš nesaprot savu vainu, nekādus dzērienus nedzēra un ar mašīnu nebrauca. Uz apstākli, ka pēc darba devies uz kafejnīcu, kur izdzēris aptuveni 250 ml alkohola, /pers. A/ norādīja tikai tiesas sēdē.

/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu neatzina un norādīja, ka transportlīdzekli alkohola reibumā nevadīja.

/pers. A/ tiesas sēdē norādītais neapstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, daļēji neatbilst viņa sākotnējai liecībai notikuma vietā, kā arī ir pretrunā ar liecinieces /pers. C/ paskaidrojumu, ko viņa sniedza notikuma vietā.

Tiesa uzskata, ka sākotnēji sniegtajām liecībām ir piešķirama augstāka ticamība, jo ir lielāka varbūtība, ka vēlāk sniegtās liecības ir sniegtas ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Ņemot vērā minēto, tiesa lielāku ticamību piešķir liecinieces /pers. C/ liecībai. Tiesa netic /pers. A/ tiesas sēdē liecinātajam par to, ka autobuss stāvēja auto stāvvietā un viņš atradās kafejnīcā, un ar automašīnu alkohola reibumā nebrauca, jo uzskata, ka tādā veidā /pers. A/ mēģina izvairīties no administratīvās atbildības.

Tiesa ņem vērā, ka, sniedzot sākotnējo liecību pārkāpuma konstatēšanas brīdī, /pers. A/ uz šādiem faktiem, ka pēc darba devies uz kafejnīcu, kur lietojis alkoholiskos dzērienus, nenorādīja, tāpēc tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums vērtējams kritiski, sniegts nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības.

Tiesai nav pamata apšaubīt /pers. C/ paskaidrojumus, jo nekonstatē iemeslu, kāpēc /pers. C/ vajadzētu aprunāt /pers. A/, kā arī tiesas sēdē /pers. A/ nenorādīja iemeslu, kāpēc /pers. C/ būtu pamats viņu apmelot. Pie tam tiesa ņem vērā arī liecinieka /pers. H/ paskaidrojumu, kas daļēji apstiprina /pers. C/ paskaidroto un norāda, ka pastāv liela ticamība, ka Pārkāpējs vadīja autobusu alkohola reibumā.

Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvajā pārkāpuma izdarīšanā (*sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu)*.

Tiesa neatrod objektīvas šaubas par lieciniece /pers. C/ sniegtajām liecībām, līdz ar to neatrod šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tiesas ieskatā Pārkāpējam ir motīvs noliegt to, ka viņš vadīja transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,32 promiles un Pārkāpējs ir tieši ieinteresēts sniegt liecības sev par labu, lai izvairītos no soda par izdarīto, kuru likumdevējs ir noteicis bargu.

Lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka liecinieki /pers. C/, /pers. H/ vai policijas darbinieks, sniedzot liecības, aprakstot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, būtu neobjektīvi vai jebkādu iemeslu dēļ ieinteresēti /pers. A/ apmelošanā un nepatiesu faktu izklāstīšanā. Arī liecinieks /pers. I/ tiesā nevarēja norādīt uz faktiem, kas liktu apšaubīt /pers. A/ vainu.

Tiesa uzskata, ka šajā lietā ir ievēroti visi personu tiesību aizsargājošie principi, tajā skaitā nevainīguma prezumcija.

Tiesa uzskata, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai atzītu, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītājā vietā, laikā un apstākļos ir vadījis automašīnu, būdams alkohola reibumā 2,32 promiles.

Izvērtējusi ziņas, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC321907 un pārējiem administratīvās lietas materiāliem to kopumā un saistībā, tiesa atzīst, ka persona ir izdarījusi Latvijas APK 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu un viņas vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir

pierādīta.

Uzliekot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Saskaņā ar Latvijas APK 34.pantu atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā arī konstatēto alkohola koncentrācijas daudzumu, kas pārsniedz robežu, no kuras sākas atbildība pēc konkrētā panta daļas, kā arī to, ka ar minēto administratīvo pārkāpumu tika apdraudēta bērnu drošība.

Latvijas APK 31.panta otrā daļa noteic, ka administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam.

Tiesā nav konstatēti apstākļi, kas liegtu /pers. A/ piemērot administratīvo arestu.

Lietā, saskaņā ar Latvijas APK 274.panta otrās daļas 12.punktu un 2007.gada 18.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 5.punktu ir izdevumi 15,65 *euro* apmērā par pārkāpēja pārbaudi ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā.

Saskaņā ar Latvijas APK 258.panta otro daļu, persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. Pārbaudes izdevumi alkohola koncentrācijas noteikšanai tika noteikti 15,65 *euro* apmērā, tāpēc uzliekams par pienākumu Pārkāpējam tos labprātīgi iemaksāt Valsts policijas kontā.

Tiesnese secina, ka pārkāpumu izdarījusī persona nav transportlīdzekļa īpašnieks. Atbilstoši CSDD datu bāzē reģistrētai informācijai, transportlīdzekļa Volvo 8700, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir AS "Liepājas autobusu parks" (lietas 16.lapa).

Ar 2018.gada 13.aprīļa Rīgas rajona tiesas lēmumu nolemts atdot transportlīdzekli Volvo 8700, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tā īpašniekam AS "Liepājas autobusu parks".

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.[16] pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā, izdarīšanā un piemērot:

administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm;

uzlikt naudas sodu 1200 *euro* (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā;

atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sodu ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas ieskaitīt: Valsts kase, reģ. Nr. 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, Valsts kase, kods TRELLV22, mērķis: naudas sods (procesa dalībnieka personas dati) administratīvā pārkāpuma lietā, un maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā, Lomonosova ielā 10, Rīgā.

Lietā izņemto vadītāja apliecību Nr.BA269785, kas izsniegta uz /pers. A/ vārda, nosūtīt Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Saskaņā ar Latvijas APK 274.panta otrās daļas 12.punktu – noteikt, ka lietā ir izdevumi 15,65 *euro* (piecpadsmit *euro* un 65 centi) apmērā, kas saistīti ar alkohola ietekmes pārbaudi /pers. A/, un kuru samaksas pienākums ir pārkāpējam ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas ieskaitīt: LR IeM Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC321907.

Ja persona 30 dienu laikā labprātīgi nesedz izdevumus, iestāde (policija) nodod spriedumu tiesu izpildītājam piespiedu piedziņai.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese K.Evertovska